

ת'נ'צ'ב'ה

כוונה לפני הדלקת נר זכרון

A Kavannah Before Lighting a Memorial Lamp

החיים, כְּלֶהֱבֵת הַנֵּר, בְּנִי חֲלוּף הֵמָּה:
אֲנוּ נֹלָדִים, חַיִּים, מְאִירִים, מְהַבְּהִים וּמֵתִים.
אך נַחֲמָה גְדוּלָּה לָנוּ בִּידֵיעָה שְׂבִיחוֹ שֶׁל נֵר
יָחִיד לְהַדְלִיק נְרוֹת רַבִּים מִבְּלִי שְׂיֵאבֵד אֵף מְעַט
מֵאוּרוֹ שְׁלוֹ. כְּשֶׁאֲנוּ שְׂרוּיִים בְּצֶעַר עַל שֶׁ
נִעְדָּר מִחַיֵּינוּ,
וְאֶבְדָּן אֶהוּבֵנוּ/אֶהוּבֵתֵנוּ מִחֲשִׁיךְ אֶת עוֹלָמֵנוּ.
כִּיצַד נִצְלִיחַ לְהַצִּית שׁוּב אֶת זֹהָר אֶהֱבָתוֹ/תָהּ
בְּחַיֵּינוּ?
"נֵר ה' נִשְׁמַת הָאָדָם" נֶאֱמַר בְּסֵפֶר מִשְׁלִי,
וּמַעֲלָה בְּזִכְרוֹנֵנוּ מֵאֲמֵר יְדוּעַ:
"בְּמָקוֹם לְקַלֵּל אֶת הַחֲשֵׁכָה, הִבֵּה נִדְלִיק נֵר"
שִׁישִׁיב, וְלוֹ רַק לְיוֹם,
אֶת אוֹר נֹכְחוֹתֵם בְּחַיֵּינוּ, וְיִזְהַר עָלֵינוּ מִחֲדָשׁ עַד
שֶׁבָּעֲרָבוֹ שֶׁל יוֹם,
עִם שְׂקִיעַת הַחֲמָה וְצֵאת הַכּוֹכָבִים יִהְיֶה נֵר
הַזִּכְרוֹן, וְתִדְעֶךָ הַלְהֶבָה
רַק כְּדִי לְשׁוּב וּלְהִידְלִק מִחֲדָשׁ גַּם בְּשָׁנָה הַבָּאָה.
יְהִי רָצוֹן שְׂזָכְרוֹ/זִכְרָה הַבְּרוּךְ יִחְיֶה בְּלִבֵּבֵנוּ
לְעוֹלָמֵי עַד. אָמֵן.

Life, like the flame of a candle, is ephemeral.
We are born, we live, we shed light, we flicker and die.
Still, there is comfort in the knowledge that a single
candle can share its flame with many others,
and itself remain undiminished.
When the shadow of _____'s absence engulfs us,
And the loss of our loved one darkens our world,
How can we best rekindle the light of their love in our
own lives?
It is said in The Book of Proverbs that "the human
soul is the lamp of the Lord."
In that spirit, we recall a time-honored saying:
Instead of cursing the darkness - let us light a
candle.
Bring back, for a day, the light of their presence to
shine upon us again
Until, at the end of that day, the flame flickers and
dies
Only to be rekindled anew next year.
May _____'s memory live on, in us, as a blessing,
forever.
יהי זכרו/זכרה ברוך. אמן.